

STAVANGER BISPEDØMMES PLAN VED ULYKKER OG KATASTROFER

VEDLEGG 3

NÅR KATASTROFEN RAMMER

En momentliste til lokale menigheter og ansatte.

1. DEN SOM BLIR INNKALT til å være medhjelper på sentre for overlevende og pårørende i en katastrofe, må varsle sine kolleger om arbeidsoppgaver i menigheten som må ivaretas av andre. Den ansvarlige for den kirkelige tjenesten på senteret varslers angjeldende prost. Prosten har et koordinerende ansvar slik at ingen viktig tjeneste forsømmes i menigheten.

På senteret ønskes det kontinuitet i hjelpearbeidet, så vær klar over at det kan kreve tid. Det kan være aktuelt å bruke rundsnipp for prester og diakoner. Kirkelig identitetskort (= tjenestebevis) skal medbringes.

Arbeidet starter først opp etter at du er registrert og briefet for arbeidet. Instruksjoner følges lojalt. Spørsmålsstillinger reises i linjen, dvs overfor lederen av den kirkelige tjenesten ved senteret.

Tjenesten ved et senter for overlevende eller pårørende vil bestå i å lytte til de rammedes redsel og fortvilelse, være stille sammen, gi kvalitetssikret informasjon, ta del i det tverrfaglige psykososiale arbeidet og ellers stå til tjeneste ut fra vår egenart, slik de rammede ønsker det. Arbeidsøktene avsluttes med tilbud om avlastende samtale.

2. MELDINGSRUTINER: Den lokale prest eller diakon kan bli kontaktet av politiet for å gå med melding til pårørende for savnet eller for å gå med melding til pårørende etter dødsfall, jfr. skjema GP-5025 «Varslingsanmodning». Gi tilbakemelding når oppdraget er utført. Sjekk om andre har vært i kontakt med de pårørende tidligere. Drøft med pårørende hvordan den øvrige familie skal varsles og om de trenger bistand til dette.

Den lokale prest eller diakon kan bli kontaktet av ledelsen for kirkens tjenester ved katastrofer for å ta kontakt med de pårørende til en savnet når de pårørende selv har meldt vedkommende savnet. Henvendelsen gjelder oppfølging gjennom vanskelige dager og er en sjelesørgerisk oppgave som det ikke gis tilbakemelding om.

Dersom du ikke kjenner den som gjør henvendelsen, ring tilbake for å få meldingen verifisert. Falske telefonhenvendelser kan dessverre forekomme i slike situasjoner.

Dersom det er tale om flere døde/savnede som det skal gis melding til de pårørende om i samme sokn, er det nødvendig å tenke gjennom hvem som skal gå med meldingen. Samme person kan ikke gå til alle. Bruk tilgjengelige ressurspersoner i menigheten/lokalmiljøet. Ved mange døde/sårede trengs en administrator som forblir på menighetskontoret og som hele tiden har oversikt over hvem som går til hvem. (Det henvises til «Menighetens plan ved katastrofer og ulykker»).

3. **FORHOLDET TIL PÅRØRENDE VED HJEMMEBESØK:** De pårørende trenger oppfølging. Vis lydhørhet og respekt overfor uttrykte ønsker og behov. Bistå om ønskelig med å opprette kontakt med de pårørendes eget nettverk. Vær behjelpelig med å kontakte ønsket hjelp fra annet tros- eller livssynssamfunn, eller med å kontakte medisinsk, psykologisk eller sosialfaglig bistand.

Det kan være godt for de pårørende å komme til pårørendesenteret, om et slikt er opprettet. Der vil de få mer informasjon og et fellesskap. Orienter dem om dette og gi om mulig praktisk assistanse til å reise dit.

Når minnemarkering etter ulykken er besluttet, inviteres de pårørende til å delta. I samråd med pårørende kan det være aktuelt lokalt å kontakte arbeidssted, skoler barnehager, foreninger osv. som den omkomne eller dennes familie er knyttet til. Vær åpen for om det er naturlig å arrangere en enkel minnestund disse stedene.

Orienter de pårørende om at de straks vil bli underrettet, dersom den savnede blir identifisert som død.

De pårørende tilbys assistanse ved syning. Identifiseringsgruppen vil i særlige tilfelle fraråde syning, men som oftest er syning å anbefale. Det er klokt å drøfte dette spørsmålet med rettsmedisineren, preparanten eller begravellesbyrået, slik at de pårørende blir forberedt på hvordan den døde ser ut.

Det kan bli aktuelt å tilby de pårørende å være med i sorggrupper. Slike grupper kan etableres for et distrikt. Det kan være aktuelt å trekke inn ressurspersoner utenfra for å etablere slike grupper. Prosten, i samarbeid med eventuelle diakoner, kan ta initiativ til og koordinere arbeidet med sorggrupper i sitt distrikt.

4. **FORHOLDET TIL PRESSEN VED TJENESTE I SOKNET:** Dersom noen uttaler seg til pressen, må taushetsplikten i forhold til de pårørende ivaretas. Uttal deg ikke om forhold som politiet har ansvar for.
5. **FORHOLDET TIL LRS-PRESTEN VED TJENESTE I SOKNET:** LRS-presten leder og koordinerer den kirkelige tjenesten i en katastrofesituasjon. Ta gjerne kontakt med LRS-presten for gjensidig oppdatering, rådgøring og utsjekking av lokale initiativ. Rapporter tilbake om noe ikke fungerer.
6. **OPPBEVARING AV DELTAKERLISTE:** Dersom en gruppe fra menigheten reiser på tur eller leir, bør deltakerliste, reiserute/reisetider, mål og adresse være notert på menighetskontoret.